

NEM TUDHATJUK

Pecznyík Pál

Nem tudhatjuk, mennyi van még,
életünkből hátra,
melyik napon dől a porba,
lelkünk földi sátra.
Égi Atyánk elölünk azt,
bölcsen elrejtette,
Ő mérte ki az út hosszát,
melyre lábunk tette.
Magunk felől, annyit tudunk,
egy nap, megszülettünk,
s ha lenyugszik életnapunk,
sírba hull a testünk.
Senki nem tudja, hol hal meg,
otthon? Vagy kórházban?
Talán úton, balesetben,
vagy egy égő házban!
Mivel nem tudjuk előre,
testben, meddig élünk,
üdvös volna felkészülni,
öröklétre nekünk!
Testünkre bár, enyészet vár,
ám örök a lelkünk,
azon nem győzhet a halál,
tovább kell majd mennünk!
Halál után a lelkünket,
két örök hon várja,
vagy örök fény, vagy örök tűz,
kínos éjszakája.
Testvér, önmagadért felelsz!
Úgy bánj az időddel,
csak két hon közül választhatsz,
míg élsz, addig dönts el!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. VIII. 3.